

قهرمان سام‌نامه کیست و چرا می‌جنگد؟

(بررسی ساختار نبردهای قهرمان سام‌نامه)

نرگس خادمی^{*} فرزاد قائمی^۲ مریم صالحی‌نیا^۳

(تاریخ دریافت: ۹۴/۶/۲۳، تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۱/۱۰)

چکیده

در این مقاله با استفاده از روش ساختاری به بررسی جریان نبردهای سام، قهرمان سام‌نامه پرداخته‌ایم. بدین منظور ابتدا مجموعه نبردها در جدولی شامل پنج عامل کنشگر، انگیزه نبرد، رقیب جنگی، یاریگران و نتیجه نبرد آورده شده است. سپس با خلاصه کردن داده‌های جدول، به ۹ نتیجه کلی درباره ساختار نبردهای این منظومه رسیدیم. در مرحله بعد با تقلیل دادن این ۹ نتیجه کلی سه فرمول کلی‌تر به دست آمد. کارکرد اصلی نبردهای قهرمان سام‌نامه که قابلیت خلاصه شدن در قالب چند فرمول ساده را دارد، برجسته کردن قهرمانی اغراق شده و همیشه‌پیروز است. جریان نبردها در یک بررسی غیرطولی و با توجه به دو دسته اصلی فرستنده یا انگیزه از هم قابل تفکیک است. دسته اول شامل نبردهای قهرمان از آغاز داستان تا زمان راهی شدن به سوی سرزمین شداد عاد و در ادامه، سلسله نبردهای او با

۱. دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی (نویسنده مسئول).

* khademi.narges@gmail.com

۲. استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

۳. استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

غفور چین و سپاهیان اوست که با انگیزه عشق انجام می‌شود و دسته دوم مجموعه نبردهای قهرمان با انگیزه‌های دینی و نیز برخی انگیزه‌های فرعی دیگر است. همچنین قهرمان سام‌نامه کنشگری مستقل است که از هیچ شاهی تبعیت نمی‌کند و با در نظر گرفتن این نکته و فقدان هرگونه انگیزه ملی در این اثر، می‌توان گفت سام‌نامه اثری حماسی نیست؛ بلکه داستان عاشقانه‌ای است که دخالت سرایندگان آن در جهت شکل دادن به گفتمانی متأثر از باورها و اعتقادات خاص، باعث شکل‌گرفتن اثری منحصر به فرد با ساختارهای خاص خود شده است.

واژه‌های کلیدی: سام‌نامه، نبرد، کنشگر، انگیزه دینی.

۱. مقدمه

سام‌نامه منظومه‌ای حماسی بر وزن شاهنامه فردوسی است که از ترکیب منظومه همای و همایون خواجهی کرمانی و تعدادی داستان‌های فرعی دیگر پدید آمده است. داستان این منظومه مجموعه‌ای از ماجراهای افسانه‌واری است که برای سام اتفاق می‌افتد (صفا، ۱۳۷۹: ۳۳۵). ذیح الله صفا آن را جزو حماسه‌های ملی ایران طبقه‌بندی می‌کند؛ اما در بررسی محتوایی آن معتقد است «در این داستان بر عکس شاهنامه از حضور سام در جنگ‌های ملی ایرانیان اثری نیست» (همان، ۳۳۸-۳۳۷) و «آنچه در این ماجراهای اتفاق می‌افتد همه و همه از افکار حماسی ما بیرون است» (همان، ۳۳۸). سرکارati (۱۳۷۸: ۶۹۱-۶۹۲) نیز معتقد است سام‌نامه به هیچ وجه «دبالة افسانه‌های اصیل و باستانی مربوط به حماسه ملی ایران نیست». از سویی، برخی پژوهشگران مختلف به دلیل ساختار ترکیبی خاص این اثر نظرات مختلفی درباره سرایندگان و تاریخ سرایش آن مطرح کرده‌اند. عده‌ای انتساب این اثر به خواجهی کرمانی را تأیید کرده و تاریخ سرایش آن را بین اوایل قرن هفتم تا اواسط قرن هشتم حدس زده‌اند. عده دیگر درباره انتساب این اثر به خواجه تردید کرده‌اند، از جمله این افراد هرمان آن است که اثر را «نوعی جعل و تغییر صورت از منظومة همای و همایون خواجهی کرمانی» دانسته است (اته، ۱۳۳۷: ۵۸).

محمدزاده و وحید رویانی در مقاله‌ای با عنوان «سام‌نامه از کیست» با ذکر پیشینه پژوهش درباره انتساب یا رد سام‌نامه به خواجهی کرمانی و دسته‌بندی دلایل صحت انتساب سام‌نامه به خواجه و پاسخ به این دلایل در نهایت نتیجه می‌گیرند که سام‌نامه از

خواجوي کرمانی نیست و خلاف نظر برخی از پژوهشگرانی که پیشتر ذکر آنها رفت، منظومه همای و همایون شکل تلخیص شده و متأخرتر سامنامه نیست و سامنامه اثری است که از آمیختن همای و همایون خواجو با دیگر داستان‌های فرعی، احتمالاً از قرن دهم به بعد پدید آمده است. نویسنده‌گان این مقاله سامنامه را اثری متعلق به ادب عامه می‌دانند که سراینده واحدی ندارد و «هر نقایی به فراخور توان و ذوق خود بخشی از آن را منظوم کرده و به داستان افزوده است»^۱ (محمدزاده و رویانی، ۱۳۸۶: ۱۷۲).

ساختار خاص سامنامه و احتمال سرودهشدن آن توسط نقلان مهم‌ترین عاملی است که سبب به وجود آمدن تغییرات عمده و معنادار در ساختار روایی این منظومه داستانی شده است؛ تغییراتی که سبب فاصله‌گرفتن هرچه بیشتر این اثر از ساختار حماسه‌های پیشین و تبدیل آن به منظومه‌ای با قواعد و ویژگی‌های خاص خود شده است. مقاله حاضر به بررسی ساختار نبردهای قهرمان سامنامه می‌پردازد و در ادامه می‌کوشد با تکیه بر احتمال مطرح شده در رابطه با تعلق این اثر به ادبیات عامه و نقش پرنگ مخاطب در این گونه آثار به توجیه علی ساختارهای خاص آن پردازد.

سؤال‌های اصلی مطرح در این پژوهش بدین شرح است: ساختار نبردهای قهرمان در سامنامه - که یکی از آثار متأخر ادب حماسی ایران است - چه تفاوت‌های ویژه‌ای با ساختار نبرد در آثار حماسی پیشین دارد؟ آیا تمام کنشگران در این ساختار نقش پویایی دارند؟ انگیزه‌های متفاوت قهرمان سامنامه چه تأثیری بر نتیجه جنگ‌ها، پرداخت شخصیت قهرمان و درنهایت شکل‌گیری گفتمان خاص این اثر دارد؟ و سؤال آخر اینکه آیا تعلق این اثر به ادب عامه و سرودهشدن بخش عمده‌ای از آن توسط نقلان، تأثیری بر شکل‌گیری ساختارهای خاص نبرد داشته است یا خیر؟

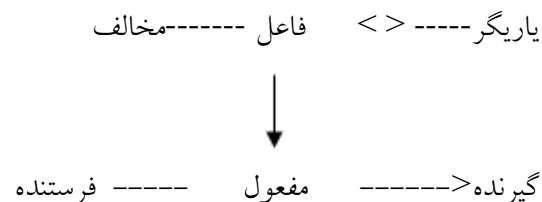
۲. پیشینه پژوهش

در ارتباط با موضوع نبرد در سامنامه تا به حال پژوهش مستقلی صورت نگرفته است. زرین واردی و حمیده نظری اصطبهاناتی (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی ساختار اسطوره‌ای در داستان سامنامه» به بررسی برخی جنبه‌های اسطوره‌ای اثر از جمله سفر، نیروهای فراترین و ضدقهرمانان و زنان دخیل در روایت پرداخته‌اند. همچنین علی

اصغر بشیری و علی محمدی (۱۳۹۳) در مقاله‌ای با عنوان «ریشه‌یابی نبرد سام با عوج بن عنق در سام‌نامه بر اساس دیدگاه انطباق در حماسه‌ها» به تحلیل و ریشه‌یابی نبرد سام با عوج بن عنق پرداخته‌اند. وحید رویانی در مقاله‌ای با عنوان «بررسی تأثیر شاهنامه با سام‌نامه» به بررسی وجود شباهت شاهنامه و سام‌نامه پرداخته است. این پژوهش‌ها و نیز مقاله «سام‌نامه از کیست» هم‌زمان یا بعد از چاپ نخستین تصحیح انتقادی اثر انجام گرفته‌اند. تحقیقاتی که قبل از چاپ اثر به شکل جدید صورت گرفته، بیشتر به مقایسه این اثر با همای و همایون خواجهی کرمانی و بیان نکته‌های اشتراک و اختلاف دو اثر و تلاش برای انتساب یا رد انتساب این اثر به خواجهی کرمانی پرداخته است. از جمله این آثار می‌توان به مقاله منصور رستگار فسایی (۱۳۷۰: ۴۱-۴۲) با عنوان «یک داستان با دو نام» و مقاله هدایت‌الله نیرسینا (۱۳۵۳: ۲۰۸) با عنوان «سام‌نامه خواجهی کرمانی» اشاره کرد.

۳. مبنای نظری پژوهش و روش تحقیق

روش مورد استفاده نگارندگان در این پژوهش روش ساختاری است. پر اپ^۲ (۱۳۶۸) با تأکید بر اهمیت کارکرد به معنای کنش شخصیت‌های روایت به دلیل اهمیتی که در پیشبرد جریان داستان دارند، هفت نقش^۳ را در قصه معرفی می‌کند که به ترتیب عبارت‌اند از: شریر، بخشندۀ، یاریگر، شاهزاده‌خانم (شخص مورد جست‌وجو)، گسیل‌دارنده، قهرمان و قهرمانان دروغین. وی این دسته‌بندی هفت‌گانه از شخصیت‌های حکایات فولکلوریک را خاص قصه‌های پریان مورد بررسی خود می‌دانست و تأکیدی بر فraigیر و جهانی‌بودن الگوی خود نداشت؛ اما گریماس^۴ با توجه به نظریه پر اپ الگویی کنشی را مطرح کرد که آن را شالوده و بنیان هر نمونه معناشناختی اعم از جمله یا داستان می‌دانست. الگوی کنشی او مجموعه‌ای از شش رده است که میان آن‌ها ارتباط نحوی و معنایی برقرار است. این شش رده که گریماس آن‌ها را در قالب سه جفت تقابل دوتایی مطرح می‌کند، عبارت‌اند از: فرستنده^۵، گیرنده^۶، فاعل یا قهرمان^۷، مفعول یا موضوع^۸، یاریگر^۹ و مخالف^{۱۰} (Greimas, 1984: xlivi). گریماس چگونگی پیوند آن‌ها را در چنین نموداری نشان می‌دهد:

همچنین پر اپ (۳۹: ۱۹۸۵) انگیزش‌ها را شامل «هم دلایل و هم اهداف اشخاص قصه که آن‌ها را به انجام کارهای مختلفی که مرتكب می‌شوند وامی دارد» می‌داند؛ اما با تأکیدی افراطی بر محدودکردن کنشگر به جوهر عمل، معتقد است انگیزه‌ها جزو ناپایدارترین عناصر قصه‌اند. اما گریماس با مطرح کردن نیروی فرستنده -یکی از مشارکان شش گانه روایت- به عنوان عامل یا نیرویی که کنشگر را به دنبال خواسته یا هدفی می‌فرستد، انگیزه‌های شخصیت‌های داستانی را در مرکز توجه قرار می‌دهد. در این بررسی خواهیم دید که چگونه انگیزه‌های قهرمان سامنامه که به شکل معناداری از انگیزه‌های قهرمانان حمامی دیگر متفاوت است، سبب خلق گفتمانی متفاوت می‌شود. همچنین در ادامه بررسی خواهیم دید که سرایندگان سامنامه چگونه به توجیه این انگیزه‌های متفاوت و نه چندان موجه قهرمان می‌پردازنند.

استفاده از الگوی کنشگرهای گریماس علاوه بر ساختار دوقطبی آن- که برای بررسی ساختار نبرد مناسب است- به دلیل تعمیم تعریف فرستنده به انگیزه‌های شخصیت یا کنشگر، سبب می‌شود بررسی ساختار نبردهای سامنامه در چارچوب آن به نتایج جالبی منتهی شود. در این بررسی هر جریان نبرد به عنوان یک شبه‌دانستان در نظر گرفته می‌شود و مرتب‌ساختن جریان نبردها در قالب جدول به روشن ساختن تعداد دقیق آن‌ها و تعیین حیطه زمانی وارد شدن کنشگرهای جدید کمک می‌کند.

به دلیل همپوشانی عوامل فرستنده و هدف تقریباً در همه موارد، فقط عامل فرستنده را در جدول می‌آوریم و عامل گیرنده را که تأثیر چندانی در بررسی‌های ما ندارد، حذف می‌کنیم و به جای آن عنوان «نتیجه نبرد» را قرار می‌دهیم. روشن است عامل بازدارنده کنشگر همان رقیب جنگی و گیرنده هر جریان نبرد طرف پیروز نبرد و درنهایت خود قهرمان است که با در نظر گرفتن انگیزه‌های کم‌رنگ یاران و متحدان و درنهایت بعد از ۴۶ سال جنگ با موانع، با پریدخت ازدواج می‌کند.^{۱۱}

۴. بحث و بررسی

نمونه‌هایی از دلاوری‌های سام را در نوشه‌های فارسی میانه زردشتی (سرکاراتی، ۱۳۷۹: ۲۵۹) و همچنین در آثار پهلوی و منابع اسلامی می‌توان یافت (عبادی، ۱۳۹۰: ۱۰۶۹). از مهم‌ترین کارهای نمایان سام در این گزارش‌ها «ازدھاکشی، سپاهکشی به مازندران یا هندوستان و نبردش با سگساران» (همان، ۲۵۸) است؛ اما سام قهرمان اصلی سامنامه گویی شخصیتی دیگری است. او را سام نریمان می‌خوانند؛ اما از پدران او سخنی که اهمیت و اعتبار خاندان او را گزارش کند، به میان نمی‌آید (همان، ۱۰۷۰). از این منظر این منظومه حجیم و طولانی را می‌توان اثری خالی از مایه‌های پهلوانی و حمامی و اثری تک-قهرمانی دانست که به بررسی اعمال و انگیزه‌های سام نریمان، قهرمان این اثر، می‌پردازد. قهرمان این اثر خلاف قهرمانان حمامی دیگر که از اوان زندگی با افراد معمولی متفاوت‌اند دوره کودکی برجسته‌ای ندارد و خلاف قهرمانان حمامی دیگری چون رستم، سهراب یا گرشاسب از جزئیات رشد خارق‌العاده در کودکی خبری نیست. راوی اثر بی‌آنکه طبق شیوه معمول در حمامه‌های دیگر به شیوه آشنایی پدر و مادر، بار گرفتن مادر از پدر قهرمان، چگونگی زایمان مادر و جزئیات رشد خارق‌العاده قهرمان در دوران کودکی اشاره‌ای بکند، ماجراهای تولد و چگونگی رشد او را به شکلی مختصر این‌گونه بیان می‌کند:

چنین گفت موبایل مر این داستان که از دختر شاه بلخ آن زمان برآورد هر یک به شاخی سرود شه چرخ را در ریودی ز زین (ناشناس، ۱۳۹۲: ۴)	که سام یل آمد همی در وجود چنان شد که گر برگشودی کمین
---	---

راوی بعد از این سه بیت به ماجراهای شکار رفتن قهرمان در سن ۸ سالگی – یا مطابق یکی دیگر از نسخه‌بدل‌ها ۱۴ سالگی – و شکل‌گیری انگیزه نخستین او برای راهی‌شدن به سمت چین و شروع سلسله‌نبردهای او در این راه می‌پردازد. قهرمان در حین شکار، گور زیبایی را می‌بیند و با تعقیب آن گور به قصر زیبایی می‌رسد و در آنجاست که با دیدن تصویری از پریدخت، دختر زیبایی فغفور چین دل، از کف می‌دهد و همراه با یکی از یارانش به نام قلواه، برای یافتن صاحب تصویر و ازدواج با او راهی

می‌شود. این «یار غار» قهرمان، دوستی وفادار است که به همراه سه یار غار دیگر او (قلوش، قمرتاش و شاپور) تا پایان داستان همراه اوست و به شکل‌های مختلف به ایفای نقش می‌پردازد. در ادامه قهرمان گاه به تنها و گاه با یاریگری همراهان خود با زنگیان، اژدها و جادوان می‌جنگد و همراه کاروانی عازم چین می‌شود. او با هویت و نامی جعلی وارد بارگاه فغفور چین می‌شود و در آنجا برای به رخ کشیدن قدرت خود با فولاد جنگی می‌جنگد و او را می‌کشد. فغفور چین برای خلاص شدن از دست قهرمان- که با پریدخت دیدار پنهانی دارد- او را به جنگ نهنگال دیو می‌فرستد. قهرمان با درخواست تصمینی مبنی بر موافقت او برای ازدواج با پریدخت در صورت کشتن نهنگال راهی نبرد با نهنگال می‌شود، او را اسیر می‌کند و بر می‌گردد؛ اما فغفور چین به قولش عمل نمی‌کند و آبرهای دیو هم پریدخت را می‌رباید. راوی در ادامه داستان به شرح نبردهای قهرمان و یاران او در راه رسیدن به کوه فنا می‌پردازد. این جریان شامل نبرد با رهدار دیو و همراهان او، نبرد با سگساريان، نيمه‌تنان، سقلابيان و شدادبن عاد و پیروان اوست. همچنین تقابل ايدئولوژيک بين شداد عاد و يزدان نخستين بار در جريان گفت‌و‌گوي سام با سقلابشاه (سامنامه، ۱۳۹۲: ۲۷۲) مطرح می‌شود و در اين قسمت داستان است که سام برای اولین بار مقابله با شداد عاد را هدف خود قبل از رسیدن به ابرها مطرح می‌کند. همچنین در همین قسمت داستان در جريان مجادله شاپور با فرخارنوش يكى از درباريان سقلابشاه، به نخستين نمونه مجادله اعتقادی در داستان بر می‌خوريم. اين نوع تقابل اعتقادی است که در ادامه به عنوان انگيزه دوم در کنار عشق، و عامل فرستنده بسياري از جنگ‌های قهرمان مطرح می‌شود و اين انگيزه در کنار انگيزه عشق و نجات معشوق از بنده دیو، رفته‌رفته پررنگ‌تر می‌شود. نخستين اشاره به شداد عاد در جريان خواب قهرمان در اوایل داستان است که فريدون در خواب، جنگ قهرمان با شداد عاد را پيش‌بیني می‌کند.

قهرمان بعد از شکست شداد عاد و پیروان او ابرهای دیو را اسیر می‌کند و در راه بازگشت به جنگ فغفور چین می‌رود، او را می‌کشد. چينيان شکست می‌خورند و قهرمان پس از سپردن پادشاهی خاور به يكى دیگر از یاران نزديک خود، یعنی قلوش، همراه پریدخت عازم ايران می‌شود. او در بارگاه منوچهرشاه و در حضور او بار دیگر با

ابرهای دیو می‌جنگد و این بار او را از پا در می‌آورد و بدین‌گونه داستان به صحنهٔ پایانی خود، یعنی ازدواج پریدخت و سام می‌رسد.

۵. عامل فرستنده و دو دسته نبرد در سام‌نامه

مجموعه ۱۰۷ نبرد قهرمان سام‌نامه را در بررسی غیرطولی و با در نظر گرفتن عامل فرستنده می‌توان به دو دستهٔ کلی تقسیم کرد: دستهٔ اول نبردهای آغاز داستان تا آخرین نبرد است. این دسته شامل نبردهایی است که عامل فرستنده در آن‌ها تنها عشق و گاهی نیز آزاد کردن یاران اسیر است و شامل نبرد قهرمان با زنگیان، اژدها، جادوان، پریدخت و سقلابشاه و اطرافیانش و فغور چین و سپاهیان او می‌شود. نبردهای این گروه شامل آن دسته از نبردهای قهرمان و کنشگران دیگر روایت است که نقشی تعیین‌کننده در جریان نبردها یا انگیزه‌های قهرمان دارند. مثل وقتی که گرفتارشدن یاریگر یا یاریگران به عنوان نتیجه یک نبرد، به عنوان/ در نقش انگیزه نبرد بعدی قهرمان مطرح می‌شود.

جدول ۱: نبردهای آغاز داستان تا آخرین نبرد پیش از راهی شدن

قهرمان به سوی سرزمین شداد

ملاحظات	نتیجه نبرد	یاریگر / یاریگران	رقیب جنگی	انگیزه نبرد	کنشگر
	فرار و عقب- نشینی رقیب/ کشتن سمندان و نجات قلواه	ندارد	زنگیان/ سمندان زنگی	نجات قلواه	سام
	کشتن اژدها	ندارد	اژدها	عشق پریدخت	سام
	کشتن رقیب جنگی	ندارد	ژندجادو/ اهرن دیو	عشق پریدخت	سام
قطع زنجره	کشتن رقیب جنگی /	ندارد	ارمنوس دیو / کیوشان	درخواست دیو برای	قلواه

قهرمان سامنامه کیست و چرا می جنگد؟... نرگس خادمی و همکاران

نبردهای قهرمان با جادوان	اسیرشدن قلوا د به دست رقیب جنگی		دیو	با قلواد! جنگ	
ادامه سلسله نبردهای قهرمان با جادوان با اضافه شدن انگیزه جدید	کشن رقیب جنگی / فرار رقیب جنگی / عقب نشینی رقای جنگی / کشن رقیب جنگی و آزاد کردن قلوا	ندارد	کیوشان دیو / مکوکال دیو / لشکر دیوان. مکوکال دیو	انگیزه + قبلی آزاد کردن قلواد	سام
	کشن رقیب جنگی	ندارد	فولاد جنگی	عشق پریدخت	سام
	آشکارشدن هویت و آشتنی	ندارد	سام	آزمودن سام	پریدخت
	پنهان شدن رقیب / کشتار رقای جنگی / کشن رقیب / فرار رقیب (دود اسیر شدن) / کردن رقیب جنگی	ندارد	غرنوس دیو / لشکر دیوان / رعد جادو / غرنوس دیو / کنداز دیو / لشکر دیوان / نهنگال دیو / لشکر دیوان	عشق پریدخت	سام
	اسیرشدن قلوش	ندارد	نهنگال	دفاع از خود	قلوش
	کشته شدن فولاد	ندارد	نهنگال	نتیجه جنگ قبلی	فولاد

لشکر سام	نتیجه جنگ قبلی	نهنگال	—	کشتہ‌شدن لشکریان سام
قلواد و قمرتاش	دفاع از خود	شاپور	—	اسیرشدن قلواد و قمرتاش
سام	آزادکردن یاران دربند	شاپور	ندارد	شکستدادن رقیب جنگی
شاپور	خشم شاپور	ماموران سقلابشاه	ندارد	کشتن رقبای جنگی / در افتادن طلسما شاپور در ادامه
سام	آزادکردن شاپور	سالار خرگاه سقلابشاه	ندارد	کشتن رقیب آزاد کردن شاپور در افتادن طلسما قهرمان و یاران او در ادامه
شاپور	آزادکردن سام و یاران او / انگیزه‌ها	لشکر سام و یاران او / عاق جادو	ندارد	کشتار رقبای جنگی / در افتادن طلسما شاپور
فرهنگ دیو	آزاد کردن سام و یاران او	عاق جادو	ندارد	کشتن عاق جادو و باطل - شدن طلسما سام و یاران او
سام	عشق پریدخت	اقای / سپاهیان	ندارد	کشتن رقبای جنگی / کشتار

قهرمان سامنامه کیست و چرا می‌جنگد؟... نرگس خادمی و همکاران

	چینیان		فغفور چین / نهنگال / فرطور چینی / سپاهیان فغفور چین / فغفور چین		
	کشتار چینیان	—	سپاه چینیان	یاری سام	سپاهیان سام

دسته دوم نبردها که شامل مجموعه نبردهای قهرمان و همراهان او از زمان راهی شدن به سوی سرزمین شداد تا آخرین نبرد قهرمان با ابرهای دیو است، در قالب جدول زیر قابل مشاهده است:

جدول ۲: مجموعه نبردهای قهرمان و همراهان او از زمان راهی شدن به سوی سرزمین
شداد تا آخرین نبرد

مالحظات	نتیجه نبرد	یاریگر / یاریگران	رقیب جنگی	رقیب جنگی	انگیزه نبرد	کنشگر
شکست دادن رقیب	ندارد	رهدار دیو	رعش پریدخت + انگیزه دینی			سام
کشتار دیوان	فرهنگ دیو	لشکر دیوان	نتیجه جنگ قبلی		سام و همراهان او	
اسیر شدن شاپور	ندارد	لشکر سگسار شاه	دفاع از خود			شاپور
کشتار رقبا	ندارد	سگساریان	آزاد کردن شاپور		سام	
کشتن رقبی	ندارد	سگسار شاه	آزاد کردن		سام	

	جنگی			شایپور + انگیزه دینی	
قهرمان در بند طلسما گرفتار است	شکست پریان	_____	نیمه‌تنان	یاری سام	سپاه پریان
آزاد شدن قهرمان از بند طلسما	پیروزی پریان با حضور قهرمان	_____	نیمه‌تنان	یاری سام	سپاه پریان
	کشتن رقیب	ندارد	سمندردیو / زرینه بال	عشق پریدخت + انگیزه دینی	سام
	کشته شدن مرجان جادو	فرهنگ دیو	مرجان جادو	عشق و انگیزه دینی	سام
	کشتار رقبای جنگی		دیوان ساکن / دوزخ شداد / سپاه زرینه بال	یاری سام	سپاهیان سام سام
	کشتار عادیان و اسیر شدن شایپور در ادامه	_____	عادیان	انگیزه دینی	قلواد و شایپور
	کشتار رقبای جنگی و آزاد کردن شایپور	ندارد	کورابه / خشاش / کیرنگ / عادیان	عشق پریدخت + انگیزه دینی + آزاد کردن شایپور	سام
	غیب شدن رقیب / تبدیل جنگ به جنگ	ندارد	لجلج / سهیل مغربی / سپاه	عشق / انگیزه دینی	سام

قهرمان سام‌نامه کیست و چرا می‌جنگد؟...

	گروهی / کشتار سپاهیان رقیب		عادیان		
غایب است قهرمان	شکست و اسیر شدن تسليم شاه و رجمان جنی	——	سپاه عادیان	یاری سام	سپاه پریان
	کشته شدن پهلوان خودی در غیاب قهرمان	ندارد	آذرزد	نتیجه جنگ - های قبلی	لجلج
جنگ دو مرحله‌ای	کشتن ارقم	سیمرغ	ارقم	یاری سیمرغ	سام
	فرار رقیب / کشتن رقیب / آزاد شدن تسليم شاه و رجمان جنی	ندارد	الواج عادی / لجلج / لجلج / مهابت دیو /	عشق / انگیزه دینی / آزاد کردن یاران در بند	سام
	اسیر شدن قلواد	ندارد	عوج	یاری سام	قلواد
	زخمی کردن عوج / کشتن رقبای جنگی / فرار رقیب جنگی / آزاد کردن قلواد	ندارد	عوج / سپاهیان مغرب / قهقههام / قهقههام / لشکر شداد / دژخیم	عشق / انگیزه دینی / آزاد کردن قلواد	سام
	کشتن رقبای	ندارد	مهراس	عشق / انگیزه	سام

	جنگی		عادی / لشکر شداد	دینی	
	کشته شدن چنگاوه به دست شاپور	شاپور	چنگاوه	عشق / انگیزه دینی	سام
	کشتن رقبای جنگی و اسیر کردن شداد عاد	ندارد	جنگسب / سپاه عادیان / شدید / هاروت / سپاه عادیان / خاتوره / سهیلان / عوج بن عنق / اهرن / سپاه شداد / طرسوسن / سپاه شداد شداد	عشق / انگیزه دینی	سام
	کشتار سپاه خودی	ندارد	سپاهیان سام	نتیجه جنگ - های قبلی	اهرن
	سنگباران کردن سپاه شداد	_____	سپاه شداد	نتیجه جنگ - های قبلی	سپاه پریان
	کشتن رقبای جنگی / اسیر کردن ابرها	ندارد	ابرها / غزنگان دیو / بلخیاس دیو / عفربت دیو / لشکر	عشق پریدخت / انگیزه دینی	سام

قهرمان سامنامه کیست و چرا می‌جنگد؟... نرگس خادمی و همکاران

			دیوان / ابرها		
	کشتن ابرها	ندارد	ابرها	خشم قهرمان به سبب تردید در قدرتش	سام

۶. تحلیل داده‌ها

با بررسی جدول‌های سلسله‌نبردهای قهرمان سامنامه به چند نتیجه کلی درباره ساختار نبردهای این اثر می‌رسیم:

۱. قهرمان هیچ‌گاه در هیچ جنگی شکست نمی‌خورد.
۲. تقریباً در تمام مواردی که رقیب جنگی قهرمان فرار یا عقبنشینی می‌کند، قهرمان در جریان نبرد یا نبردهای بعدی او را اسیر می‌کند یا می‌کشد. مورد عوج بن عنق و شداد از موارد استثناست که دلایل آن در ادامه توجیه می‌شود.
۳. تأکید راوی بر جنگ‌های یک‌تنه است و قهرمان بدون درنظر گرفتن یاریگران اطلاعات‌دهنده در ۷۳ جنگ از مجموعه ۱۰۷ جنگ سامنامه به تنها و یک‌تنه می‌جنگد.
۴. در دسته اول نبردها انگیزه‌ای که قهرمان را به جنگ وامی دارد عبارت‌اند از: عشق پریدخت، تلاش برای آزادی یاران اسیر و در دسته دوم نبردها انگیزه‌های دینی و تلاش برای ترویج دین به انگیزه‌های قبلی قهرمان اضافه می‌شود. تغییر این انگیزه‌ها هیچ تأثیری در نتیجه قابل پیش‌بینی نبردهای قهرمان ندارد.
۵. تقریباً همیشه شکست یاران قهرمان یا سپاهیانش در غیاب او اتفاق می‌افتد، برای مثال وقتی او در خواب است یا هنگامی که در بند طلسمنان گرفتار است.
۶. در صورت شکست یاران یا سپاهیان قهرمان، بازگشت او همواره باعث پیروزی دوباره سپاه می‌گردد.

۷. اسیر شدن یاران قهرمان در کنار انگیزه عشق و انگیزه‌های اعتقادی یکی دیگر از انگیزه‌های نبرد اوست که همواره به پیروزی و آزاد شدن یارانش می‌انجامد. برای نمونه نتیجه چهار نبرد اول قهرمان با عادیان، آزاد کردن شاپور و توافق برای جنگ اصلی در زمانی دیگر است.

۸. اگر در موردی عامل یاریگر یا یاریگران پیروز شوند، در جریان نبرد بعدی شکست می‌خورند، اسیر می‌شوند یا در بند طلس گرفتار می‌شوند تا نیاز به یاری قهرمان همیشه پررنگ باشد. همچنین یاری یاریگران فراتر از موقت است تا نیاز به قدرت قهرمان همواره محسوس باشد (موارد یاریگری سیمرغ یا فرهنگ دیو).

۹. به دلیل پررنگ بودن انگیزه‌های قهرمان در همه بخش‌های داستان و اشاره‌های بسیار محدود راوی به انگیزه‌های یاران و سپاهیان او، این انگیزه‌ها را می‌توان صرفاً یاری قهرمان و جلب رضایت او در نظر گرفت. قهرمانی که راوی برای توجیه انگیزه‌های او و قراردادن آن‌ها در راستای اعتقادات مذهبی تلاش می‌کند.

این یافته‌ها با به کارگیری علامات اختصاری قابلیت خلاصه شدن در چند الگوی ساده را دارند. در فرمول نویسی، عوامل فرستنده یا انگیزه‌های چندگانه قهرمان را - که تغییرشان تأثیری در نتیجه نبردها نداشت - از فرمول‌ها کنار گذاشتم.

H: قهرمان یا کنشگر^{۱۲}

O: بازدارنده یا رقیب جنگی^{۱۳}

S: نیروی فرستنده یا انگیزه^{۱۴}

Vs: نبرد و مقابله

V: پیروزی^{۱۵}

D: شکست^{۱۶}

HE: یاریگر/یاریگران^{۱۷}

فرمول شماره یک: فرمول نبردهای قهرمان (کنشگر اصلی بیش از ۷۰٪ نبردها):

H (vs) O= V

فرمول شماره دو: کنشگران یاریگر و تأثیر حضور آن‌ها بر نتیجه نبردها:

HE (vs) O: V/F

فرمول شماره سه: نقش قهرمان در تعیین سرنوشت نبردها:

HE (vs) O=F ----→ H (vs) O=V

۱-۶. پرداخت تدریجی قهرمان سامنامه در جریان نبردها

قهرمان سامنامه خلاف قهرمانان حمامه‌های دیگر دوره کودکی درخشنانی ندارد. راوی دوران کودکی و رشد او را در سه بیت خلاصه می‌کند و تا میانه‌های داستان بیشتر به شکل غیرمستقیم به ارائه قدرت بدنی او می‌پردازد. ارائه غیرمستقیم ویژگی‌های شخصیت داستانی شیوه‌ای است که به جای آنکه به خصلتی اشاره کند آن را به روش‌های مختلف نمایش می‌دهد و تشریح می‌کند (Rimmon-kenan, 2008:61). برخی از روش‌هایی که سراینده سامنامه برای توصیف غیرمستقیم قدرت بدنی فوق العاده سام به کار می‌برد، بدین شرح است:

۱-۱-۶. حضور کم‌رنگ کنشگران یاریگر در جریان نبردها

نبودن جای عامل یاریگر در بیش از ۹۰٪ نبردها نشان‌دهنده تأکید سراینده سامنامه بر جنگ‌های یک‌تنه است. از مجموعه ۱۰۷ نبرد بررسی شده در این پژوهش، ۹۴ مورد آن به نبردهای یک‌تنه اختصاص دارند که ۷۳ مورد آن، نبردهای یک‌تنه قهرمان است. البته عاملی که به این نکته منجر می‌شود، تمرکز راوی بر جنگ‌های گروهی‌ای دارد که متصرکشدن موارد متعدد توصیف سپاه در داستان نشان از جنگ‌های گروهی‌ای دارد که متصرکشدن راوی بر صحنه‌های جنگ یک‌تنه قهرمان و کنشگران دیگر مانع پرداختن به آن‌ها می‌شود. در این‌گونه موارد که جنگ صفحه ۵۲۶ از جمله آن‌هاست، راوی بعد از توصیف مفصل سپاه در حالی که خواننده انتظار پرداختن او به جنگی گروهی را دارد، به روایت جنگ‌های یک‌تنه قهرمان و گاهی کنشگران دیگر می‌پردازد. در این‌گونه موارد تمرکز راوی بر نبردهای یک‌تنه تا حدی است که نقش سپاهیان یاریگر قهرمان جز در چند مورد معذوب ناپدید می‌شود (سامنامه، ۳۰۸). البته در مواردی هم یک نبرد در دل نبرد دیگری اتفاق می‌افتد و مورد متأخر نمونه کانونی شده مورد قبلی است (همان، ۱۰۴).

۱-۶. واکنش شخصیت‌های دیگر داستان به کنش‌های قهرمان

گاهی خواننده در جریان کنش‌های قهرمان و واکنش تعجب‌آمیز شخصیت‌های دیگر داستان به قدرت بدنی قهرمان پی می‌برد. برای نمونه در جریان کشته‌شدن پل رمیده به دست سام راوی با گزارش واکنش تعجب‌آمیز دیگران نسبت به قدرت بدنی قهرمان، به شکل غیرمستقیم به پرداخت شخصیت او می‌پردازد (همان، ۲۹).

۱-۷. توصیف قدرت فوق العاده رقیب جنگی

یکی دیگر از روش‌هایی که به شکلی غیرمستقیم به بازنمایی قدرت قهرمان می‌پردازد، توصیف قدرت بدنی خارق‌العاده رقبایی چون مکوکال دیو، لجلج دیو، نهنگال دیو، عوج بن عنق، ابرها یا اژدهای هشت پا و دوسری است که شاه ببر قهرمان را مأمور کشتن او می‌کند. قهرمان با پیروزی در جریان نبرد با همه این موانع قادرمند است که در نظر خواننده به قدرتی فوق‌العاده دست می‌یابد. از میان این رقبای جنگی عوج بن - عنق - که می‌توان او را قادرمندترین رقیب جنگی قهرمان دانست - همان کسی است که در روایات سامی او را فرزند حوا و عمر او را برابر با ۳۸۰۰ سال دانسته‌اند. او به قدرت بدنی خارق‌العاده و بلندی قد مشهور بوده است. مشهور است که بلندی قامتش ۲۳،۳۰۰ ذراع و هر انگشت او سه ذرع بوده است. او طبق افسانه‌های سامی تا زمان حضرت موسی^(ع) زنده مانده است و با ضربه عصای او که به پایش اصابت کرده، ضعیف شده است و گرگ‌ها و شیرها او را خورده‌اند (خواندمیر، ۱۳۸۰: ۱۰۰). در سامانمه نیز این شخصیت که سروش جریان مرگ او را در زمان حضرت موسی^(ع) و در مصر پیش‌بینی می‌کند از معدود رقبای جنگی است که به دست قهرمان کشته نمی‌شود و بعد از نبردهایی با قهرمان و زخمی‌شدن از ناحیه پا، از ترس او شبانه به مصر می‌گریزد.

اوج پرداخت غیرمستقیم قدرت قهرمان را در گزارش ماجراهای رقیب قادرمندی چون نهنگال دیو می‌بینیم که ترس او از رویه رو شدن دوباره با قهرمان در میدان جنگ، سبب می‌شود فغفور و اطرافیانش، او را بی‌آنکه بدانند طرف مقابلش سام است، به میدان نبرد بفرستند؛ عملی که به کشته شدن او توسط قهرمان منجر می‌شود.

۴-۶. متولّشدن رقبای جنگی به جادو یا توطئه

از جمله روش‌های دیگری که سراینده سامنامه برای توصیف غیرمستقیم قدرت قهرمان به کار می‌برد، پرداخت کنشگران بازدارنده‌ای است که در اثر برنتابیدن با قدرت قهرمان ناچار برای مقابله با او به جادو یا توطئه متولّش می‌شوند. سقلابشاه که از غلبه بر قهرمان نالمید است به کمک عاق زرینه‌چنگ قهرمان و یارانش را طلس می‌کند و این کار مشابه کار شاه کوش، شاه نیمه‌تان است که با یاری تبل جادو قهرمان و همراهان او را کور می‌کند. از موارد دیگر می‌توان به غیب شدن رقبای جنگی بعد از گرفتارشدن به دست قهرمان اشاره کرد که در جدول‌ها قابل مشاهده است. موارد غیب شدن رقیب کارکرده مشابه عقب‌نشینی یا فرار رقیب را دارد.

۵-۱. رجزخوانی یاران قهرمان با تکیه به قدرت او

رجزخواندن که یکی از مراحل ابتدایی نبرد است، در فرهنگ‌ها به معنی مفاخرت‌کردن و بیان مردانگی و شرافت خود برای تضعیف روحیه رقیب جنگی آمده است؛ اما در بررسی رجزخوانی‌های سامنامه نکته جالب این است که یاران قهرمان وقتی در میدان نبرد و در مقابل عامل بازدارنده یا رقیب جنگی قرار می‌گیرند، همیشه بیش از آنکه به توصیف قدرت بدنی خود و مبارات به آن پردازنند، قدرت و دلاوری سام نریمان را وصیف می‌کنند و از این نظر خود در حاشیه قرار گرفته و خواننده حتی در نبردهایی که کنشگر آن‌ها یکی از یاران قهرمان است، حضور او را به طور پررنگ مشاهده می‌کند. از جمله نمونه‌های جالب رجزخوانی یاران قهرمان با تکیه بر قدرت او می‌توان به رجزخوانی قلداد برای ارمنوس دیو (همان، ۸۵) و رجزخوانی شاپور برای ابرهای دیو (همان، ۵۶۵) اشاره کرد.

۶-۲. فقدان انگیزه‌های ملی در نبردهای سامنامه

پژوهشگران مختلف سامنامه را به دلیل تمایزهای خاص آن از آثار حماسی پیشین، اثری حماسی عاشقانه یا نیمه‌حماسه نیمه‌غناهی دانسته‌اند. برخی مانند صفا (۳۳۷-۳۳۸: ۱۳۷۹) این منظومه را «داستانی منظوم از حماسه ملی ایران» به شمار می‌آورند، اما در بررسی

محتوایی خود ذکر می‌کند که «در این داستان برعکس شاهنامه، از حضور سام در جنگ‌های ملی ایرانیان اثری نیست و آنچه در این ماجراها اتفاق می‌افتد همه و همه از افکار ملی و حماسی ما بیرون است» (همان، ۳۳۸). سرکار اتی (۱۳۷۹: ۶۹۲-۶۹۱) نیز معتقد است سام‌نامه به هیچ وجه «دنباله افسانه‌های اصیل و باستانی مربوط به حماسه ملی ایران نیست». کتایون مزداپور (۱۳۷۷: ۱۰۷) معتقد است «در بررسی تاریخ شاید بتوان داستان‌مایه و بعضی از پاره داستان‌های سام‌نامه را در منابع گذشته تا اوستا پی‌گرفت؛ اما درباره حوادث پراکنده و بی‌معنی و غیرقابل تطبیق با واقعیت آن که هیچ نوع پیوندی با فرهنگ قوم ایرانی ندارد، چنین نیست، بلکه در این بخش‌ها به قصه‌های عامه مانند /میر ارسلان/ نامدار شباهت دارد (همان، ۱۲۲).

آنچه سام‌نامه را از دیگر آثار حماسی متمایز می‌کند، جز ساختار کلی داستان و بن‌مایه‌های خاصی که موضوع تحقیق جدایکانه‌ای می‌تواند باشد، نیروهای فرستنده یا انگیزه‌های خاص فهرمان این اثر است. همان‌گونه که در بررسی ساختار نبردها در قالب الگو دیدیم، فقدان انگیزه‌های ملی درباره تمام موارد نبرد بدون هیچ استثنایی، قابل تأمل است. سام کشگری مستقل است که به هیچ شاهی خدمت نمی‌کند و حتی در جریان نبرد با اژدها- که به درخواست و خواهش شاه برابر و قول یاری از جانب او صورت می‌گیرد- انگیزه‌اش رفع موانع راه رسیدن به پریدخت چینی است که در نقش فرستنده اصلی عمل می‌کند؛ هرچند شاه برابر هیچ‌گاه تا پایان داستان به عنوان نیروی یاریگر وارد داستان نمی‌شود؛ اما پرداخت راوی از داستان به گونه‌ای است که انگیزه اژدهاکشی قهرمان با نمونه‌های مشابه این مورد در متون حماسی پیشین کاملاً متفاوت است. سام بعد از کشتن اژدها و برگشتن به نزد شاه برابر از او پاداش مالی دریافت می‌کند؛ اما در ادامه خلاف آنچه در متون حماسی پیشین درباره رعایت سلسله مراتب قدرت و مناسبات خاص پهلوان و شاه مطرح است، قهرمان سام‌نامه شاه برابر را به نزد خود می-خواند و به او سفارش می‌کند جویای اخبار او در راه رسیدن به چین باشد تا اگر در راه رسیدن به پریدخت چینی نیاز به یاری او پیدا کرد با سپاهیانش به یاری او بستابد (سام-نامه، ۱۳۹۲: ۲۹-۳۴).

از سوی دیگر، قهرمان در آغاز داستان با تصمیم خودش راهی یافتن پریدخت چینی می‌شود و در ادامه تا پایان داستان درگیر نبردهایی با انگیزه‌های مختلف می‌گردد. او در داستانِ متن منظوم حتی از منوچهرشاه اجازه نمی‌گیرد و تنها با فرستادن پیغامی او را از تصمیم خود می‌آگاهاند (همان، ۱۶). این حضور کم‌رنگ شاه در نظر نقالان احتمالاً نقطه-ضعفی برای داستان به شمار می‌آمده است؛ زیرا قهرمان در این متون به درخواست منوچهرشاه راهی مبارزه با شداد عاد می‌شود. در طومار نقالی هفت‌لشکر و طومار نقالی شاهنامه سلسله‌نبردهای قهرمان با شداد که بیشترین تعداد جنگ را به خود اختصاص می‌دهند، به دستور منوچهرشاه صورت می‌گیرد و شداد عاد در روایت این متون نه به عنوان مانع ایدئولوژیک، بلکه به عنوان شاه قدرتمندی معرفی می‌شود که بر منوچهرشاه خروج کرده است و از او در خواست باج و خراج دارد (هفت‌لشکر، ۱۳۷۷؛ ۱۱۶؛ طومار نقالی شاهنامه، ۱۳۹۱: ۳۲۰-۳۱۹). این در حالی است که در متن منظوم حضور منوچهرشاه را به شکلی کم‌رنگ تنها در آغاز و پایان داستان می‌بینیم. راوی به شاه به عنوان عامل فرستنده در جریان نبردهای قهرمان اشاره‌های نمی‌کند و قهرمان به طور خودخواسته با شداد عاد و پیروان کافر او می‌جنگد. نقش قهرمان در روایت متن منظوم به قدری پررنگ است که در پایان داستان - که بعد از پیروزی در تمام جریان‌های نبرد همراه پریدخت به ایران برگشته است - یکبار دیگر با ابرهای دیو می‌جنگد، سر از تن او جدا می‌کند و از شاه پاداش می‌گیرد (سامنامه، ۱۳۹۲: ۶۳۳)؛ اما در طومار نقالی شاهنامه و هفت‌لشکر منوچهرشاه دستور کشتن ابرها را صادر می‌کند (هفت‌لشکر، ۱۳۷۷: ۱۴۱؛ طومار نقالی شاهنامه، ۱۳۹۱: ۳۶۴).

۳-۶. سرایندگان سامنامه و توجیه انگیزه‌های قهرمان همیشه‌پیروز

ورود عناصر، مضامین و شخصیت‌های سامی و اسلامی در روایات ملی - پهلوانی از جمله سامنامه، احتمالاً متأثر از نظر شماری از علمای دوره‌های رواج نقالی از جمله دوره صفوی بوده است. در این دوره به پیروی از روایات و اخبار منقول از امامان شیعه، با داستان‌گزاری مخالفت می‌شد و حتی برخی احتمال حرام‌بودن آن را مطرح کرده‌اند تا بدین ترتیب «از صبغه به اصطلاح «مجوسیت» آن در نزد برخی عالمان زمان کاسته و از

این راه جوازی برای فن خود فراهم کنند» (آیدنلو، ۱۳۹۱: ۲۹). علاوه بر این، رعایت پسند و اعتقاد شنوندگان از جمله عوامل دیگری است که سرایندگان منظومه‌ای چون سامنامه را به استفاده از این عناصر و شخصیت‌ها و همچنین تلفیق عناصر روایات سامی و اسلامی با ماجراهی زندگی قهرمان حماسی تشویق می‌کند؛ زیرا عموم شنوندگان شخصیت‌های مورد احترام خود را مسلمان می‌خواستند یا می‌دانستند. برای نمونه یکی از دلایل ایجاد و رواج داستان عامه رویارویی رستم با حضرت علی^(۴) و مسلمان شدن او به دست ایشان، علاقه عمومی بوده است (آیدنلو، ۱۳۸۷، بیست و دو - سی و چهار).

برخی از محققان از جمله یاحقی (۱۳۸۸: ۱۲۳) و آیدنلو (۱۳۸۷: ۱۸) از این جریان با عنوان انطباق یا تلفیق یا اختلاط عناصر ملی و دینی یاد می‌کنند. یاحقی (۱۳۸۸: ۱۲۳) معتقد است «این خاصیت انطباق و انعطاف نرم خویانه را هرگز نمی‌توان و نباید به کوتاه-آمدگی و زبونی تفسیر کرد، برعکس باید آن را گونه‌ای تاکتیک یا نوعی پایداری فرهنگی دانست». آیدنلو (۱۳۸۷: ۱۷) معتقد است که این اختلاط‌ها «نشان‌دهنده علاقه و احترام عموم ایرانیان به هر دو دسته مظاهر ملی و دینی-مذهبی خویش و کوشش برای تطبیق یا تقارن آن‌ها به منظور ایستادگی در برابر تلقیات شماری دیگر است». در طومارهای نقالی نمونه‌های فراوانی از دخالت این پسند و علاقه خاص مشاهده می‌شود. در طومار نقالی هفت‌لشکر (۹۹: ۱۳۷۷) نامه خطاب به قهرمان با «بسم الله الرحمن الرحيم» آغاز می‌شود و راوی تعیین تکلیف بهشت شداد را به آخرالزمان و ظهور مهدی^(ع) موكول می‌کند (همان، ۱۳۳). قهرمان در شهر بتخانه‌ها را خراب و مردم را مسلمان می‌کند (همان، ۱۱۴) و معشوق هم به درخواست او از سر صدق-به تعییر راوی- مسلمان می‌شود. قهرمان و پریدخت به زبان عربی مناجات می‌کنند (همان، ۱۲۷؛ طومار نقالی شاهنامه، ۱۳۹۱: ۳۵۷) و سام نبردهای خود را با نعره الله‌اکبر- به تعییر نقال- شروع می‌کند و در موارد متعددی عامل بازدارنده یا حتی معشوق را به خداپرستی و پذیرش اسلام دعوت می‌کند. همچنین در موارد متعددی از سپاهیان قهرمان به لشکر اسلام تعییر می‌شود و عوامل وابسته به نیروی بازدارنده قهرمان با ویژگی‌ها و صفات ارزیابی- کننده‌ای چون پیرگبر توصیف می‌شوند. این شخصیت‌ها به ابلیس و بت اعظم سوگند یاد می‌کنند و متعلقات خاص خود را دارند (حسینی، ۱۳۲: ۹۸). در هفت‌لشکر (۹۸: ۱۳۷۷)

حضر پیامبر به یاری فرهنگ دیو می‌آید و از او می‌خواهد برای پیداکردن سام به جده برود و قهرمان بعد از آوردن پریدخت به ایران او را بر اساس شرع اسلام عقد می‌کند (طومار نقای شاهنامه، ۱۳۹۱: ۳۶۲).

تلاش نقالان برای پیوندادن ماجراهای حماسی با عناصر سامی و اسلامی بیشتر به طرزی ناشیانه و تنها در حد ارضای نیاز شنوندگان عامی این روایات بوده است. چنانکه برای مثال در طومار نقای سامنامه، سام از اهوره‌مزدا یاری می‌خواهد و بعد با یک نعره الله‌اکبر قلعه نهنگال دیو را فتح می‌کند (حسینی، ۲۳). همچنین قهرمان در طومار نقای هفت‌لشکر (۱۳۷۷: ۱۳۴-۱۳۳) در موارد متعددی رقیب جنگی، ضدقهرمان و حتی معشوق را به اسلام آوردن دعوت می‌کند؛ اما در اواخر داستان می‌خوانیم که شاه‌جمشید تعیین تکلیف بهشت شداد را به به آخرالزمان و ظهور پیامبر اسلام موكول می‌کند.^{۱۸}

از سویی در روایت طومارها، از نظر پرداخت انگیزه‌های قهرمان هم به موارد متناقضی بر می‌خوریم. برای نمونه در طومار سامنامه، قهرمان که برای رسیدن به کوه فنا، در مواردی خود را مجبور به عبور از سرزمین شداد و از میان برداشتن او و بهشت و دوزخش می‌بیند (حسینی، ۱۲۷) وقتی مجبور به عقب نشینی در مقابل سپاهیان شداد می‌شود، در مناجات خود به خدا می‌گوید: «اللهی من آمدم مردم را از شرک و بدختی نجات دهم و حال به کمک تو احتیاج دارم» (همان، ۱۵۳) و قهرمان در همین نبردهای به تعبیر خودش اجباری، مردم سرزمین شداد عاد را مسلمان می‌کند.

قهرمان متن منظوم نیز ابتدا با انگیزه عشق به پریدخت، دختر زیبای غفور چین، راهی چین و از میان برداشتن موانع راه وصال می‌گردد و این انگیزه در کنار انگیزه‌های موقعی چون تلاش برای آزادکردن یاران در بند تا نیمه‌های این منظومه طولانی تنها انگیزه پیش‌برنده جریان نبردهاست؛ اما در نیمه‌های داستان انگیزه جدیدی در کنار انگیزه عشق مطرح می‌شود و تا آخرین مراحل نبرد قهرمان دوام می‌آورد. این انگیزه جدید مبارزه با شداد بن عاد و پیروان اوست.

شداد بن عاد شخصیت قرآنی عاصی و متكبری است که بعد از رد دعوت به پرستش خداوند از جانب پیامبر زمان خود، یعنی حضرت هود^(ع)، از سوی خداوند قبض روح می‌شود (عوفی، ۱۳۷۴: ۳۶۵). او و ماجراهایش از طریق کتب دینی به اصل شفاهی

داستان‌های سام وارد شد. سپس با توجه به زمینه‌های اجتماعی خاص دوره سروده شدن سامنامه با افزودن جزئیاتی به متن منظوم آن نیز راه یافته است. شداد عاد در طومارهای نقالی هم شخصیت مطابق با اصل افسانه‌ای داستان است: «از قضا در آن سال شدادین عاد مغربی در مغرب پادشاه بود و آن بی‌سعادت دعوای خدایی می‌کردی و بهشت و دوزخ ساخته بود» (آیدنلو، ۱۳۹۱: ۳۱۹؛ هفت‌لشکر، ۱۳۷۷: ۶۵-۱۱۵)؛ اما تفاوت برجسته ماجراهای شداد در متن منظوم و طومارها همان‌گونه که دیدیم، این است که در دو متن هفت‌لشکر و طومار نقالی سامنامه منوچهرشاه کسی است که قهرمان را برای مقابله و جنگ با شدادین عاد که از شاه ایران درخواست باج و خراج دارد می‌فرستد (همان، ۱۱۶؛ طومار نقالی شاهنامه، ۳۲۰). در طومار نقالی سامنامه هم پرداخت روایت به گونه‌ای است که قهرمان برای رسیدن به جایگاه دیو رباينده پريدخت ناچار به گذشتن از سرزمین شداد و نبرد با آن‌هاست و قهرمان نه تنها فرستنده‌ای چه از نوع انسانی (مثل شاه) و چه از نوع انگیزه مطرح شده در متن منظوم، ندارد؛ بلکه نبرد با شدادیان و ویران‌کردن بهشت و دوزخ شداد تنها موانع راه او مطرح می‌شوند، نه به عنوان هدفی که در متن منظوم توجیه‌کننده بیشتر نبردهای قهرمان است: «و پس از چند ماه رسیدند به یک سرزمینی که شاپور گفت ما به جهنم خداوند شداد نزدیک هستیم که باید برای گذشتن از آن فکری بکنیم، چه اینکه درست جهنم در یک دره کوهی که ما باید از آن جا عبور کنیم، قرار دارد و از چند کیلومتری حرارت به قدری زیاد است که عبور را غیرممکن می‌نماید» (حسینی، ۱۳۸۰: ۱۳۹). «ما تنها با شداد درگیری نداریم و یک مسافت راه دور به کوه فنا داریم که باید از خاک شداد عبور کنیم که آن‌ها هم مانع عبور ما شدند که ناچاریم با جنگیدن به راه خود ادامه دهیم» (همان، ۱۴۷).

در متن منظوم، نخستین بار در اوایل داستان است که نبرد با شداد عاد از زبان فریدون - وقتی قهرمان خواب است - پیش‌بینی می‌شود (همان، ۲۳)، جریان داستان پیش می‌رود و قهرمان نبردهای بسیاری را پشت سر می‌گذارد؛ اما نامی از شداد عاد نیست تا اینکه در میانه‌های داستان می‌بینیم که قهرمان در شرح اهداف خود برای سقلابشاه برای بار اول به هدف خود برای نبرد با شداد عاد اشاره می‌کند (همان، ۲۷۲).

ابرهای دیو ربانینده پریدخت است که راوی از قول شخصیتی دیگر به نام عاق جادو- که بعد از شکست در برابر قهرمان به ناچار به نوعی یاریگر اطلاعات‌دهنده تبدیل می‌شود- به توصیف او می‌پردازد و همچنین در شرح اطلاعاتی که عاق جادو برای رسیدن به جایگاه ابرها ارائه می‌کند، شداد عاد بهشت و دوزخ را به عنوان موانع اصلی راه قهرمان عنوان می‌کند. قهرمان در نبردهای دسته دوم وارد سلسله نبردهای خود با عادیان می‌شود و انگیزه دینی به عنوان دومین انگیزه مهم در کنار انگیزه عشق مطرح می‌شود و حتی در جریان برخی نبردها از جمله نبرد قهرمان با رهدار دیو و نبرد با شدادیان می‌بینیم که انگیزه عشق کم‌رنگ شده و انگیزه اعتقادی پررنگ‌تر است و حتی گاه مجادله اعتقادی جای رجزخوانی‌ها را می‌گیرد (همان، ۳۰۳). تقابل بین یزدان و شداد عاد که از جریان نبردهای دسته دوم داستان آغاز شده است در ماجراهای در طلسما افتادن سام و همراهان او و تلاش شاپور برای نجات آنها و مجادله‌اش با سقلابشاه شدت پیدا می‌کند (همان، ۲۸۴).

شاپور در جریان این مجادله عصبانی می‌شود و فرخارنوش را می‌کشد و این نخستین کشته قهرمان و همراهان او به‌سبب انگیزه‌های دینی است. این انگیزه در ادامه و در حین جست‌وجوی قهرمان برای پریدخت سبب کشته‌شدن بسیاری از افراد به دست قهرمان و همراهان و سپاهیان او می‌شود. برای نمونه در جنگ با نیمه‌تنان شاپور بعد از فهمیدن گرایش اعتقادی نیمه‌تنی- که با او برخورد می‌کند- او را می‌کشد و همین عمل اوست که باعث برافروختن آتش جنگ میان پریان و نیمه‌تنان می‌گردد. آخرین فردی که پس از ویران کردن بهشت و دوزخ شداد و کشتار سپاه عادیان اسیر قهرمان می‌شود، خود شداد عاد است که قهرمان- که خود را فرستاده خدا معرفی می‌کند- سعی در هدایت او دارد (همان، ۵۴۵)؛ اما با رد پیشنهاد سام مبنی بر پرستش یزدان به دست او اسیر می‌شود و وقتی که قهرمان قصد به دار آویختن او را دارد، ابرهای دیو او را نجات می‌دهد.

الگوی کشنن عامل بازدارنده مغلوبی که دعوت به پرستش یزدان از سوی قهرمان را نمی‌پذیرد، در طومارهای نقالی هم تکرار می‌شود. در طومار هفت‌لشکر درباره رضوان پری می‌خوانیم: «سام گفت: ای پتیاره! خدای من مرا نجات داد، اکنون قدرت خدای را

مشاهده کن و مسلمان شو. رضوان بخندید و گفت: هرگز خدای ندیده را ستایش نکنم ... سام تیری بر سینه رضوان پری زد» (هفت‌لشکر، ۱۳۷۷: ۱۰۰). مورد جالب دیگر درباره وزیر خاقان چین (همان فغفور در متن منظوم) است. درباره او که طراح اصلی تمام توطئه‌هایی است که قهرمان را با مشکل مواجه می‌کنند، پیشنهاد اسلام آوردن به عنوان وسیله‌ای برای بخشیده‌شدن از سوی قهرمان مطرح می‌گردد: «وزیر گفت: ای شهریار! من نوکر خاقان بودم، هرچه او می‌فرمود من چنان می‌کرم. تمرتاش گفت: الحال بیا و مسلمان شو تا سام از سر تقصیر تو بگذرد. وزیر قبول نکرد. سام بار دیگر او را به شرف اسلام دلالت کرد و آن ملعون قبول نکرد. فرهنگ او را از بارگاه بیرون آورد و بر دار کشید» (همان، ۱۱۱). در موارد مشابه این در متن منظوم نیز، چنین به نظر می‌رسد که راوی جواز کشتن رقیب جنگی مخالف با اعتقادات قهرمان را بدین شکل برای او صادر می‌کند. جریان کشته شدن سگسار شاه و زرینه‌بال به دست قهرمان از جمله این موارد در متن منظوم است. همین‌طور درباره شداد عاد می‌بینیم که قهرمان شرط نکشتن او را در گرو پرستش خدا و بازگشتن از راه کفر قرار می‌دهد؛ اما احتمالاً عاقبت مشهور او در روایات اسلامی و قبض شدن روح او به دست خداوند، عامل اصلی احتیاط و محافظه‌کاری سراینده یا سرایندگان سام‌نامه در روایت ماجراهی مرگ اوست؛ اما از سویی، پیونددادن سرنوشت قهرمان به شخصیتی چون شدادبن عاد که نماد کفر و غرور و لجاجت در برابر خداوند است و به تصویر کشیدن سلسله‌نبردهای قهرمان با او، مغلوب‌کردن او و تار و مار کردن سپاهیانش نکهای است که در نظر خوانندگان و احتمالاً شنوندگان اصلی نقایی داستان، تصویری پیامبرگونه از قهرمان ارائه می‌کند که سلسله‌نبردهای او را که ابتدا با انگیزه عشق آغاز شده است تا جایگاه جهادهای مذهبی بالا می‌برد. موارد متعددی که قهرمان به جای رجزخوانی یا کشتن آنی رقیب جنگی مغلوب می‌شود، او را به پرستش یزدان دعوت می‌کند و اقرار او به یگانگی خداوند را شرط زنده‌ماندن او می‌داند، نیز این نکته را تأیید می‌کند. مواردی که البته همیشه با رد رقیب کافر و معتقد به شداد عاد همراه است. برای نمونه در جریان جنگ قهرمان با لجاج که از جمله متحدان نیرومند شداد عاد است، در نوبت رجزخوانی قهرمان می‌خوانیم:

قهرمان سامنامه کیست و چرا می‌جنگد؟...

نرگس خادمی و همکاران

برآشفت از آن گفته فرخنده سام
خدایو جهان، ایزد داور است
مشو بدگمان، راستی پیشه کن
ستایش کسی را سزد در جهان
بدو گفت لجلج پیش آر جنگ
بدو گفت آنگه که ای زشت نام
که روزی ده بندگان یکسر است
ز دادر گیتی یک اندیشه کن
کزو گشت پیدا کهان و مهان
نشاید در آورد کردن درنگ
(همان، ۳۹۴)

قهرمان در موارد متعددی خود را فرستاده خدا معرفی می‌کند؛ فرستاده‌ای که مأمور است زمین را از کفر پاک کند و مردم را به راه راست هدایت کند. این نکته جز در مورد شداد عاد در نبرد قهرمان با ابرهای دیو ربانیده پریدخت نیز قابل مشاهده است:

برآرم دمار از تن نره دیو
به فرمان یزدان کیهان خدایو
(همان، ۵۸۳)

این موارد و موارد دیگری از جمله این جنگ و جنگ قهرمان با عوج بن عتن که سروش یا فرهنگ دیو خبر پیروزی قهرمان را از جانب خداوند می‌آورد، توجیه‌کننده نبردهای اوست. حتی در موارد زیادی می‌بینیم که خود قهرمان جنگ‌ها و کشتارهای خود را توجیه می‌کند. از جمله در سلسله نبردهای قهرمان با عادیان، وقتی او خبر رسیدن لشکر شدید را می‌شنود، می‌گوید:

خدای جهان یاور جان ماست
که یزدان پرستیم و دل باسپاس
سر بخت در زیر فرمان ماست
ز شدادیان نیست ما را هراس
(همان، ۳۷۰)

قابل شدن انگیزه‌های دینی برای بیشتر نبردهای قهرمان سامنامه و متن طومارهای نقالی به احتمال قریب به یقین نتیجه محافظه‌کاری سراینده یا سرایندگان این منظومه و در نظر گرفتن سلیقه و پسند مخاطب عام بوده است. گویی سرایندگان این اثر میان‌مایه- که هدف و کارکردی جز سرگرم کردن مخاطب عام نمی‌تواند داشته باشد- تشخیص داده‌اند که شنوندگان مسلمان آن‌ها با توجه به عواطف و تعصبات خاص خود، قهرمان اغراق‌شده‌ای را که علاوه بر انگیزه عاشقی و جست-وجوی مداوم برای یافتن معشوق، در جریان نبردهایش به گونه‌ای به ترویج دین هم می‌پردازد، راحت‌تر بر می‌تابند و برای آن‌ها قهرمانی که نبردهایش جنبه جهاد در راه ترویج دین پیدا می‌کند،

توجیه بیشتری دارد تا قهرمانی که با حذف انگیزه‌های دینی، کسی نیست جز کودکی که عاشق می‌شود و در راه رسیدن به معشوق به فریبکاری، ارائه هویت جعلی، کشتار نگهبانان و باغبانان بیگناه معشوق و همچنین کشتار عده زیادی از جمله پدر معشوق می‌پردازد. *سامنامه* را از این نظر می‌توان نماینده دورانی دانست که گرایش عامه مردم به شنیدن و خواندن قصه‌های سرگرم‌کننده و اغراق‌آمیز بیش از آثار حماسی با کارکرد-های خاص این‌گونه آثار شده است. با در نظر گرفتن فرض سرودهشدن متن منظوم *سامنامه* توسط نقلان می‌توان به این نتیجه رسید که این سرایندگان با حذف موارد متناقض و ایجاد تقابل ایدئولوژیک بین یزدان (به جای الله در متن طومارها) و شداد عاد و دعوت به خداپرستی به جای موارد متعدد مسلمان کردن مردم و دعوت به اسلام در طومارهای نقالی، در ایجاد داستانی واقع‌نمایر و قابل قبول‌تر سعی کرده‌اند. از سوی دیگر، این سرایندگان با کم‌رنگ کردن نقش شاه و تمرکز بر پرداخت قهرمانی اغراق‌شده و همیشه‌پیروز با انگیزه‌های خاصی که ربطی به انگیزه‌های ملی ندارد، اثری منحصر به فرد و کاملاً متفاوت با حماسه‌های ملی پیشین به وجود آورده‌اند. این نکته با فرض تقدم متن منظوم بر طومارهای نقالی تابع اصل کلی تصرف آزادانه نقلان در محتواست.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش با بررسی ساختاری مجموعه نبردهای قهرمان *سامنامه* و با در نظر گرفتن پنج عامل کنشگر، رقیب جنگی، انگیزه نبرد، یاریگران و نتیجه نبرد، دو دسته فرستنده یا انگیزه‌های اصلی که قهرمان را به جنگ وامی دارد، به دست آمد که عبارت‌اند از: انگیزه رفع موانع در راه وصال پریدخت چینی و انگیزه‌های دینی. این دو دسته انگیزه در کنار انگیزه‌های موقتی چون دفاع از خود یا آزاد کردن یاران در بند قهرمان را به جنگ وامی دارد. فقدان انگیزه‌های ملی در جریان نبردهای قهرمان *سامنامه* بر جسته‌ترین عاملی است که این منظومه را از منظومه‌های حماسی پیشین تمایز می‌سازد. شخصیت اصلی این منظومه در اصل همان قهرمان ماجراجوی همای و همایون خواجه‌ست که راوی با شیوه‌های غیرمستقیم پرداخت شخصیت به پرنگ کردن قدرت

خارج‌العاده او می‌پردازد. به علاوه او کنشگری مستقل است که ابتدا تنها با انگیزه‌های عاشقانه به نبرد می‌پردازد؛ اما در ادامه با دخالت سرایندگان اثر - که احتمالاً نقلانی با انگیزه‌های خاص خود بوده‌اند، انگیزه‌های دینی به عنوان عامل فرستنده اصلی در جریان نبردهای او مطرح می‌گردد و از این نظر نبردهای او که در ابتدا با انگیزه‌های عاشقانه آغاز شده بود، جنبه جهاد در راه ترویج دین پیدا می‌کند. قهرمان این منظومه در بیش از ۷۰٪ جریان نبردها به تنها‌یی و یک‌تنه می‌جنگد. این نبردها که نتایجی مشخص و قابل پیش‌بینی دارند، همواره به پیروزی می‌انجامند و قابلیت خلاصه شدن در چند الگوی ساده را دارند. با در نظر گرفتن تمام این نکته‌ها سامنامه را نمی‌توان حماسه‌ای ملی به حساب آورد؛ بلکه این اثر داستانی عاشقانه یا به تعییر برخی پژوهشگران، رمانسی است که دخالت سرایندگان آن در جهت شکل دادن به گفتمانی متاثر از باورها و اعتقادات خاص، باعث شکل گرفتن اثری منحصر به فرد با ساختارهای خاص خود شده است.

پی‌نوشت‌ها

۱. برای دلایل رد انتساب سامنامه به خواجو ر.ک: محمدزاده، سید عباس و وحید رویانی. «سامنامه از کیست». *دانشکده ادبیات و علوم انسانی مشهد*. ش ۱۵۸.

- 2. Propp
- 3. role
- 4. Greimas
- 5. sender
- 6. receiver
- 7. actant
- 8. subject
- 9. helper
- 10. opponent

۱۱. گریماس یکی از ویژگی‌های حکایات فولکلوریک را یکی‌بودن کنشگر و گیرنده یا ذی نفع می‌داند
(به نقل از صالحی‌نیا، ۱۳۸۷: ۳۲۸).

- 12. hero
- 13. opponent
- 14. sender
- 15. victory
- 16. defeat
- 17. helper

۱۸. این نکته یادآور گزارش میرشکرایی در ماجراهی پیرمردی از مشتریان یکی از قهوه‌خانه‌های شهری است که می‌گفت: «فردوسی از سه هزار سال پیش می‌گوید رستم مسلمان بوده» و در جواب اعتراض دیگران که می‌گفتند سه هزار سال پیش هنوز دین اسلام نبوده است پاسخ می‌داد: «همیشه مسلمانی بوده» (میرشکرایی، ۱۳۵۵: ۴۴).

منابع

- قرآن کریم.

- آیدنلو، سجاد (۱۳۸۷). رستم‌نامه. تهران: میراث مکتوب.

- طومار نقالی شاهنامه. چ اول. تهران: چشممه.

- اته، کارل هرمان (۱۳۷۷). تاریخ ادبیات فارسی. ترجمه صادق رضازاده شفق. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.

- بشیری، علی‌اصغر و علی محمدی (۱۳۹۳). «ریشه‌یابی نبرد سام با عوجبن عنق در سام‌نامه بر اساس دیدگاه انطباق در حماسه‌ها». پژوهشنامه ادب حماسی. س ۱۰. ش ۱۷. صص ۱۳۵-۱۵۴.

- پراپ، ولادیمیر (۱۳۶۸). ریخت‌شناسی قصه‌های پریان. ترجمه فریدون بدراهی. تهران: توسع.

- پرینس، جرالد (۱۳۹۱). روایت‌شناسی. شکل و کارکرد روایت. ترجمه محمد شهبا. تهران: مینوی خرد.

- حسینی، حسین (۱۳۸۰). سام‌نامه: طومار نقالی. تهران: نمایش (انجمن نمایش).

- خواندمیر، غیاث‌الدین (۱۳۸۰). تاریخ حبیب السیر فی اخبار افراد بشر. تهران: اساطیر.

- رستگار فسایی، منصور (۱۳۷۰). «یک داستان با دو نام». خواجه (ویژه کنگره بزرگداشت خواجهی کرمانی). چ ۱. کرمان.

- رویانی، وحید (۱۳۹۰). «بررسی تأثیر شاهنامه بر سام‌نامه». پژوهشنامه زبان و ادب فارسی (گوهر گویا). س ۵. ش ۲. پیاپی ۱۸. صص ۱۳۷-۱۶۴.

- سام‌نامه (۱۳۹۲). تصحیح وحید رویانی. تهران: مرکز پژوهشی میراث مکتوب.

سرکاراتی، بهمن (۱۳۷۹). «سام. نمونه‌ای از یلان ستگ». نخلبند شعراء: قالات کنگره جهانی بزرگداشت خواجهی کرمانی. به کوشش احمد امیری خراسانی. کرمان: مرکز کرمان‌شناسی. چ ۱. صص ۶۸۷-۶۹۲.

- صالحی نیا، مریم (۱۳۸۷). *تحلیل ساختار روایت در قرآن. کتاب مقدس و چند متن عرفانی*. رساله دکتری. مشهد: دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی.
- صفا، ذبیح الله (۱۳۷۹). *حماسه سرایی در ایران*. تهران: امیرکبیر.
- طومار نقالی شاهنامه (۱۳۹۱). به کوشش سجاد آیدنلو. چ اول. تهران: به نگار.
- عبادی، محمود (۱۳۹۰). «سامنامه». *فردوسی و شاهنامه سرایی (برگزیده مقالات دانشنامه زبان و ادب فارسی)*. تهران: فرهنگستان زبان و ادب فارسی. صص ۱۰۶۹-۱۰۷۷.
- عوفی، محمد بن محمد (۱۳۷۴). *جوامع الحکایات و لوامع الروایات*. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- محمدزاده سید عباس و وحید رویانی (۱۳۸۶). «سامنامه از کیست». *مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد*. ش ۱۵۸. صص ۱۵۹-۱۷۶.
- مزداپور، کتایون (۱۳۷۷). «روایت‌های داستانی از اسطوره‌های کهن». *فرهنگ*. ش ۲۵-۲۶. صص ۱۰۳-۱۲۵.
- میرشکرایی، محمد (۱۳۵۵). «شاهنامه‌خوانی از دید مردم‌شناسی (نظری به تاریخچه شاهنامه‌خوانی)». *هنر و مردم*. ش ۱۶۵-۱۶۶. صص ۵۷-۶۵.
- واردی زرین و حمیده نظری اصطبهاناتی (۱۳۸۹). «بررسی ساختار اسطوره‌ای در داستان سامنامه». *پژوهشنامه زبان و ادب فارسی (گوهر گویا)*. ش ۱۴. صص ۷۷-۱۰۲.
- نیرسینا، هدایت الله (۱۳۵۳). «سامنامه خواجه‌ی کرمانی». *چهارمین کنگره تحقیقات ایرانی*. ج ۱. ص ۲۰۸.
- هفت‌لشکر (طومار جامع نقالان) از کیومرث تا بهمن (۱۳۷۷). تصحیح مهدی مداینی و مهران افشاری. چ اول. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- یاحقی، محمد جعفر (۱۳۸۸). *از پاژ تا دروازه رزان*. تهران: سخن.
- Greimas, A. j. (1984). *Structural Semantics: an Attempt at a Method*. Publisher: Lincoln: University of Nebraska Press.
- Propp, Vladimir (1985). *Theory and History of Folklore*. the university of Minnesota press.
- Prince, Gerald (2003). *A Dictionary of Narratology*. University of Nebraska press.
- Rimmon-kenan, Shlomith (2008). *Narrative Fiction*. Routledge.